

Nils Malmgren, född i Norra Bjärstorp, Brösarp 1863.

3389

Denna visa har jag lärt av min far. Han var född 1825. I hans ungdom red de Staffan i Trusseröd och Gaddaröd, det förna i Maglehems och det andra i Hörröds församling. I båda sjöngo de denna visa på 1830-talet, när de annandag jul redo Staffan.

1. St Staffan var en stalldräng en stalldräng
han vattnade sina fålar fem i ra i ra i tjomfadedalla
gossar lät oss lustiga vara
en gång jul om året bara
tjomfadidallila
2. De två de voro röda ja röda
de tjänte för sin föda i ra i ra i tjomfadidalla
gossar lät oss lustiga vara
en gång jul om året bara
tjom---
3. De två de voro vita ja vita
de voro varanära lika i ra etc.
etc
4. Den fente den var appelgrå, ja appelgrå
den rider själve Staffan på i ra etc
etc

Melodi medföljer

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

2

*Upp. av Nils Malmgren
om Veckan
På en tillfälligt
född 1863 i Brösarp*

*Skane
Alla led
Brösarp
M.M. 1932*

ACC. NR. 3389

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Landskap: SKÅNE Upptecknat av: ARTHUR MALMGREN
Härad: ALBO Adress: VEKERUM
Socken: BRÖSARP Berättat av NILS MALMGREN
Uppteckningsår: 1932 Född år 1863 i N. Björstorp

4

Uppteckningen rör

Nils Malmgren hörde i sin barndom en man vid namn

Mårten, född 1831, sjunga denna visa då de skulle ut och skörda.

Folket i trakten sjöng den allmänt under Malmgrens uppväxttid, men endast fyra versrader kommer M. ihåg.

SKÖRDEVISA

VAR ÄR MIN SLIPSTEN, VAR ÄR MIN BYTTA?
TY ALLE MAN SKOLA UT OCH SLÅ
NU ÄR DET FRÅGAN OM ATT GÖRA NYTTA
VI FÅ VÄL SVETTAS INNAN DET BLIR SLUT

Avskrift av handskriven visa. 10 3389
Flera visor av Anna Olsson
sjungna upptecknade av Olle Thulin. Melodier upptecknade av A.Malmgren

Lejon Bruden.

- 1) I skimrande bruddregt så vit som en snö
Står djurtemjarns dotter en blomstrande mö
Hon tvingas att recka en fremling sin hand
i morgon går ferden till fremmande land.
- 2) Se gesterna nalkas och tid är det än,
för Selma att träffa sin trofasta vän,
Och sorgsen hon gångar till Lejonets bur,
att taga farväl af sitt elskade djur.
- 3) Hon setter sig sedan der hon varit van,
och lindar sin arm om dess böljande man,
Och skogarnes konung sin vildhet har glömt
Men Selma hon suckar och viskar så ömt.
- 4) Wi måste nu skiljas min bruddregt du ser
Haf tack för din venskap vi råkas ej mer,
Jag tvingas att recka en fremling min hand
i morgon går ferden till fremmande land.
- 5) Ack barndommens dagar jag minnes ennu.
Då än jag var liten och liten var du.
De flutt och ej mera vid leksystemens fot,
du får hennes smekningar taga emot.
- 6) Du blickar så grunt du mig säkert förstår,
Var lungn kära du men jag torkar en tår,
Var lugn hör min brudgum mig kallar igen.
Farväl då föralltid min trofasta vän.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

~~1~~

5

3389

- 7) En kyss nu till afsked hon lejonet ger,
Men vid gallret lejonet brudgummen ser.
Med ens är dess saktmod och mildhet förbi
dett reser sig heftigt i vildt raseri.
- 8) Den väldiga svansen nu hviftande far,
Och Selma står dödsblek, men fattning hon har
att ropa och skrika var fåfängt beslut
för dörren står djuret hon kommer ej ut.
- 9) Kom hit med en bössa fremlingen skrek,
ett skott snart skall enda den blodiga lek;
En dödstustnad herskar geväret han får.
Han laddar men djuret hans mening förstår.
- 10) Förtviflad det rasar i fengelssets bur,
vill Selma försvara men vet intet hur.
En döds tustnad herskar. Barmhertige Gud
I stycken slet lejonet fremlingens brud.
- 11) Och sedan det druckit den älskades blod
Det lägger sig sedan med nedslaget mod,
Wid bleknade liket och väntar på tröst
Då sendes den kulan som krässar dess bröst

Jag - - - - -
lala lala lalalalalalalal

Fröken Johanna Olsson

Rörium

adr. Herr Patron I. Petterson

Skriv endast på denna sida!

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

~~2~~

6